

[K. B. Andersen.]

imødekom den private skole, og vreden er så stor, at man foretrækker at gøre kort proces og søge de private realskoler udryddet med det samme ved at nægte dem økonomisk ajourføring. Da vredens genstand formentlig i virkeligheden er den højtærede minister og de partier, der i fjor gennemførte skoleloven, er det da egentlig synd, at det skal gå ud over skolerne. Men det hindrer vi altså også.

Jeg overlader til det høje tings medlemmer at prøve at gætte på, hvem der mon kan være fader til en så hovedløs form for skolepolitik. Det er tilladt at gætte på andre end partiets udvalgsmedlemmer, jeg tror endda, det er klogt at gøre det. Hvis de konservatives aktion havde kunnet samle et flertal her i salen, var den omgående virkning blevet, at skolepengene i disse skoler ville stige så meget, at kun den Søren — det hedder han faktisk i sangen — hvis fader har penge, ville være i stand til at komme der.

Der vil, når de forskellige ajourføringer af de private skolers forhold er gennemført — jeg tænker her på alle de private skoler, både børneskoler og ungdomsskoler — være tale om ydelser fra statens side på op imod 100 mill. kr. om året; det helt nøjagtige tal har jeg ikke mulighed for at give. Det er dog en post. Det betyder et gennemsnitligt tilskud til hvert barn og ung i disse private skoler på ca. 1 500 kr. om året, mindre for nogle skoler, betydelig mere for andre. Det er dog en slags penge. Beløbet er i alle tilfælde stort nok til, at det også bør med i billedet, når vi taler om hovedposterne i velfærdsstatens regnskab.

Jeg skal på mit partis vegne tillade mig at anbefale at stemme for ændringsforslagene og derefter for lovforslaget i den således ændrede skikkelse.

Da jeg lige her under mødet har fået at vide, at mit partis ordfører angående de to andre lovforslag ikke kan være til stede, skal jeg tillade mig at gøre nogle få bemærkninger også om disse forslag.

Den væsentligste ændring i det lovforslag, der omhandler de private gymnasieskoler og realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte, går ud på, at den foreslåede tilskudsprocent på 80 nedsættes til $66\frac{2}{3}$ pct., den sats, der også findes i den nugældende lov. Når ministeren har ment

at måtte stille dette ændringsforslag og udvalget har ment at kunne tiltræde det, skyldes det, at man har ment det rigtigt, også når man beder om koordinering, som vi har bedt om det, at man afventer den forestående revision af reglerne for beregning og fordeling af udgifterne til de offentlige eksamensskoler i hovedstadskommunerne.

Hertil kommer, at bestemmelsen om, at skolerne nu kan få et tilskud efter friskolelovens regler til deres hovedskoleklasser, vil rette på disse skolers samlede økonomiske situation, da det viser sig, at samtlige disse skoler har hovedskoleklasser, de kan få tilskud til. Men den usikkerhed, der måske har præget noget af diskussionen om disse ting i udvalget, viser i høj grad vigtigheden af, at vi får samlet og koordineret reglerne om alle disse ting.

Jeg skal endvidere nævne som en imødekommelse til skolerne ændringsforslag nr. 4, der går ud på at fjerne den foreslåede bestemmelse om, at skolernes tilskud ikke kunne overstige 80 pct. af deres udgifter. Sådan som lovforslaget var formuleret, ville det bl. a. have den uheldige virkning, at en skole ikke kunne forbedre sin situation væsentligt ved at nedsætte sine udgifter, da statstilskuddet samtidig ville blive nedsat, og det var jo en urimelig fremgangsmåde. 8. og 9. klasserne får ifølge ændringsforslag nr. 6 tilskud efter samme regler som realskoleklasser og placeres altså sådan set på samme måde som i det foregående lovforslag.

Lovforslaget om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler samlede ved første behandling bred tilslutning, som også forståeligt er, fordi det indfører en god koordinering og en god klaring af forholdet mellem statens tilskud til de statslige og til de kommunale skoler. Der er til dette lovforslag kun stillet ét ændringsforslag af mere teknisk karakter, som jeg ikke skal komme ind på.

Der er over for udvalget rejst spørgsmål om rejsepenge for elever til byer, hvor der er gymnasier, men udvalget har ikke ment, at dette spørgsmål hørte hjemme under behandlingen af dette lovforslag; det hører hjemme under loven om ungdommens uddannelsesfond, og skulle det vise sig, at midler, der er sat af dér, ikke er tilstrække-